

*Voor mijn familie, in het verleden,
het heden en de toekomst*

Andrijana

Voor alle duidelijkheid, dit is geen dagboek

Want dagboeken zijn voor meisjes! Die houden daarin bij op wie ze zijn en wat er elke dag gebeurt. Ook als het een doodsaai dag is waarop helemaal niets gebeurt. Bijvoorbeeld: *ik ben opgestaan, heb ontbeten, mijn tanden gepoetst en mijn schoolkleden aangetrokken, daarna heb ik me bedacht en me weer omgekleed, maar toen pasten mijn schoenen niet meer bij mijn outfit en moest ik andere aantrekken, en toen moest ik ook mijn haar anders doen en versieren met hoe heten die dingen die het haar uit je ogen houden, dat dus.*

Dit voorbeeld is niet verzonnen. Het is een echt stukje uit een dagboek, ik weet het honderd procent zeker, want ik heb het met mijn eigen ogen gezien, in het dagboek van mijn nichtje, toen ik iets zocht waarmee ik haar voor eeuwig en altijd kon pesten en chanteren. Nou, ik kwam niet eens tot halverwege de eerste bladzijde, dus tot halverwege de kledingcombinaties. Toen moest ik al geeuwen als een nijlpaard en heb ik het maar opgegeven.

Daarom dus geen dagboek voor mij. En nu al helemaal niet.

OF IK VROEGER WEL EEN DAGBOEK HAD? HOEZO VRAAG JE DAT?

Denk je nou echt dat ik zo duidelijk zou opschrijven dat dagboeken voor meisjes zijn als ik er zelf eentje had? Alsof ik dat met onzichtbaar potlood (zo eentje waarop je eerst moet spugen) zou volschrijven en met een hangslotje op slot zou doen. Om daarna het sleuteltje tegelijk met de sla door te slikken en het dagboek te verstoppen onder de diepste bodem van onze gemeenschappelijke kelder waar papa de kapotte broodroosters en magnetrons bewaart omdat hij denkt dat ze het misschien ooit weer gaan doen.

Natuurlijk niet! Met zulke stomme vragen hoef je niet meer aan te komen, oké? Als ik iets vertel, dan moet je me geloven of gewoon niet verder lezen! Ik geloof bijvoorbeeld in de wetenschap en geweldige uitvindingen.

DAT HAD JE NIET VERWACHT?

Daar geloof ik heilig in! Volgens mij was er heel lang geleden eerst niks, en toen hebben superslimme mensen de ploeg uitgevonden, en de brief en de paraplu en de spelcomputer en nog veel meer. Dus vandaag of morgen gaan ze vast ook onzichtbaarheid uitvinden, en een ontverliefder, en een schild dat je beschermt tegen overhoringen, en kabeltjes die niet in de knoop raken, en een energetisch veld tegen muggen. En tijdreizen, en een manier om sommige beslissingen om te ruilen zoals je te grote schoenen omruilt (handig als je de eerste keer enorm de mist bent ingegaan en alles helemaal fout is gelopen). Omdat ik zelf best pienter ben, heb ik ontdekt dat die twee laatste uitvindingen met elkaar te maken hebben. Zodra iemand die tijdtelemachine uitvindt, kan ik een paar andere, wat slimmere beslissingen uitproberen.

WAT?

Ach, moet je *teletijdmachine* zeggen? Goed, goed. Twee lettergrepen omgedraaid, so what? Daarom stop je toch niet met lezen? Het mag hoor, geen probleem! Dit boek-dat-geen-dagboek-is is sowieso niet voor jou bedoeld!

Voor wie dan? Ik ben niet doof! Voor wie denk je zelf?

Hoe het allemaal begon

Nou, zoals heel veel dingen in mijn leven, begon het met mijn moeder. Zij zei op een dag zomaar (alsof ik iemand ben die, zeg maar, betrap wordt terwijl hij in en buiten de flat op zoek is naar de beste verstopplek voor zijn geheime, onzichtbare dagboek, maar die iemand ben ik dus niet):

‘Zou je niet eens een brief schrijven aan jezelf in de toekomst?’

Je had me toen moeten zien. Er bestaat in onze hele taal geen woord dat de uitdrukking op mijn gezicht kan beschrijven. Ik heb me suf geoefend op die uitdrukking, en deze keer hoefde ik niet naar de spiegel in de gang te rennen om 'm te checken: ik wist dat-ie perfect was.

Na al die jaren oefenen had ik deze uitdrukking volmaakt uitgewerkt: ongelovig, eerst aangevuld met verbazing (niet de verbazing van wanneer je iets voor de eerste keer ziet, maar die van *Nee, niet weer!*), daarna ontzetting en vervolgens een vleugje arrogantie om te tonen dat ik me onmogelijk tot dat niveau kan verlagen omdat ik veel te slim ben. Later ook nog een beetje, een heel klein beetje medelijden, om haar geen verdriet te doen (*Mama, waarom dan?*).

Mama komt best vaak met dit soort ideeën op de proppen. Meestal hebben ze met mij te maken, dus ik heb ze in verschillende categorieën ingedeeld:

IDEEËN DIE ZE UIT TIJDSCHRIFTEN EN VAN INTERNET HAALT:

Zou je niet eens op de ochtend van een toets in de frisse lucht mediteren? / witbrood vervangen door iets voedzamers? / acht glazen water per dag drinken? / een dagboek bijhouden? / eerst tot tien tellen voordat je kwaad wordt? / elke ochtend voor de spiegel tegen jezelf zeggen: *Ik kan alles, als ik mijn best maar doe?* ...

IDEEËN DIE MET MIJN TOEKOMST TE MAKEN HEBBEN:

Zou je geen schoorsteenveger worden? / loodgieter? / programmeur? / meteoroloog? / kok? / financieel adviseur? / schoonmaakbedrijf beginnen? / tandartspraktijk oprichten waar je geen eeuw hoeft te wachten en een vermogen kwijt bent? ...

IDEEËN DIE ZE VAN VRIENDINNEN OF ANDERE MAMA'S HEEFT, VOORAL VAN MAMA'S VAN DE BESTEN VAN DE KLAS:

Zou je niet eens een mindmap maken om aan de muur te hangen? / met een van je vrienden in de